

at det gennemsnitlige udbytte pr. apotek svarer til lønnen til en tjenestemand i statens lønramme 37 inklusive generelle tillæg og et specielt tillæg på 10.970 kr. I bemærkningerne til lovforslagets § 50 er det tilkendegivet, at den gennemsnitlige indkomst pr. apoteker forudsættes at være af samme størrelse som hidtil tilsigtet. Lovforslaget udtrykker således ikke nogen hensigt om at reducere apotekernes gennemsnitlige indtjening i forhold til det indtægtsniveau, som folkettingen har lagt til grund ved vedtagelsen af tidligere apotekerlove.

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 51 skal apotekerne føre regnskab efter regler, som fastættes af indenrigsministeren. Denne bestemmelse svarer til den tilsvarende bestemmelse i den gældende lovs § 36. De regnskaber, der aflægges efter de gældende regler, bygger i et vist omfang på en standardiseret opgørelse over omkostningerne ved apoteksdriften. Det er tilkendegivet i bemærkningerne til lovforslagets kapitel 11, at der ved udformningen af de ny regler vil blive søgt fastlagt en mere konsekvent opgørelse af apotekernes driftsindtægter og -udgifter, således at apoteksregnskaberne kommer til at give et mere »rigtigt« billede af apotekernes økonomi, end det er tilfældet efter det gældende regnskabsystem. Herefter vil såvel omkostninger, der efter de gældende regler ikke dækkes fuldt ud, som indtægter, der følger af apoteksdriften, men som i dag holdes udenfor, blive omfattet af regnskabet. De ændrede regnskabsregler vil indebære bortfald af de fordele, som apotekerne hidtil har haft i kraft af betydelige rentefri varekreditter, som grossisterne hidtil har ydet. Således som kreditforholdene har udviklet sig inden for dette område, og med det stigende renteniveau, har apotekernes faktiske indtægtsniveau efterhånden fjernet sig betydeligt fra det indtægtsniveau, som folkettingen i sin tid på baggrund af bemærkningerne til lovgivningen lagde til grund for vedtagelsen af apotekerlovgivningen. Det bemærkes, at der på apoteksregnskabet anføres en udgiftspost vedrørende den kredit, apotekerne yder deres kunder.

Efter indenrigsministeriets opfattelse bør det fortsat tilstræbes, at de kommende regler om apotekernes regnskabsaflæggelse sikrer, at de aflagte regnskaber i videst mulig udstrækning gengiver de faktiske indtægter og

udgifter for apotekerne. Indenrigsministeriet har under drøftelserne med Danmarks Apotekerforening gentagne gange givet udtryk for, at det ikke er hensigten med de nye regnskabsregler at skabe likviditets- eller finansieringsvanskeligheder for apotekerne. I bemærkningerne til lovforslaget peges der derfor på, at nye regnskabsregler antagelig må sættes i kraft gradvist, således at apotekerne kan få mulighed for at indrette deres omkostninger, likviditet og finansiering efter de ændrede regler.

Apotekerforeningen har endvidere udtrykt bekymring for omfanget af de *bemyndigelser*, der er optaget i lovforslaget. Foreningen har ikke i henvendelsen til kommunaludvalget nærmere præciseret, hvilke bemyndigelser foreningen nærer bekymring for og med hvilke begrundelser.

Vedlagte notat af 11. marts 1982 til denne besvarelse indeholder en opstilling over samtlige bemyndigelser, der er optaget i lovforslaget. I notatet sammenholdes disse bemyndigelsesregler med tilsvarende bemyndigelser i den gældende lov.

Det fremgår af notatet, at lovudkastet indeholder 30 egentlige bemyndigelser, hvorved i overensstemmelse med sædvanlig juridisk terminologi forstås en adgang for administrationen til at fastsætte generelle retsfor skrifter. Af lovforslagets i alt 30 bemyndigelser er alene 12 nye. Om den nærmere baggrund for disse henvises der til notatet.

Herudover fastsætter lovforslaget henholdsvis indenrigsministerens og sundhedsstyrelsens kompetence til i en række tilfælde at træffe konkrete afgørelser, for eksempel udnævnelse og afskedigelse af apotekere, oprettelse og nedlæggelse af et apotek. Som det nærmere er omtalt i det nævnte notat, er denne kompetencefastsættelse en nødvendig forudsætning for lovens administration.

Apotekerforeningen har endelig udtrykt ønske om, at der indføres et *forhandlingsudvalg* for apotekervæsenet efter samme principper, som gælder for alment praktiserende læger efter sygesikringslovens § 27. Efter foreningens forslag skal der tillægges udvalget kompetence til at træffe bindende afgørelser vedrørende spørgsmål af betydning for apotekernes og den enkelte apotekers økonomi, herunder reglerne for regnskabsaflæggelsen.

Det udvalg, der omtales i sygesikringslovens § 27, er etableret som et led i det samle-